

३।५४। इति यत् ।) देशभवे । यथा, राज-
तरङ्गिण्याम् । ३।६।
“भोगाय देशभिक्षां वक्ष्यन्त्यान्तप्रभा ॥”
देव्याः, त्रि, (ददातीति । दा + -“गादाभ्यामि-
ण्यच् ।” उणां ३।१६। इति ष्यच् ।) दाता ।
दुर्हमः । इति हेमचन्द्रः ॥ रजकः । इति
संक्षिप्तवारे उणादित्तिः ॥
देहः, पुं स्त्री, (देहि प्रतिदिनम् । दिहृ वृद्धौ +
अच् ।) शरीरम् । इत्यमरः । २।६।७१।
न्यायमते पृथिव्या देहं योजिमम् अयोजिमम् ।
योजिमं जरायुजमखजम् । अयोजिमं खेदजो-
द्दिदादिकम् । नारकिणां शरीरमप्ययोजिमम् ।
जलीयं देहमयोजिमं वरुणलोके प्रसिद्धम् ।
तैजसं देहमयोजिमं सूर्यलोके प्रसिद्धम् । वायो-
देहमयोजिमं तदेव पिशाचादीनाम् । इति
सिद्धान्तसूक्तावली ॥ * ॥
अथ नरकभोगदेहविवरणम् । तत्र यमं प्रति
सावित्रीप्रश्नः ।
“खदेहे भस्मसाद्भूते यान्ति लोकान्तरं नराः ।
केन देहेन वा भोगं भुञ्जते च शुभाशुभम् ॥
सुचिरं क्षेपभोगेन कथं देहो विनश्यति ।
देहो वा किंविधो ब्रह्मन् । तस्मै याखातुमर्हसि ॥”
यमस्योत्तरम् ।
“शृणु देहविवरणं कथयामि यथागमम् ।
पृथिवी वायुराकाशस्तेजस्तोयमिति स्फुटम् ॥
देहिनां देहवीजश्च स्रष्टुः सृष्टिविधौ परम् ।
पृथिव्यादिपञ्चभूतैर्यो देहो निर्मितो भवेत् ॥
स कृत्रिमो नश्वरश्च भस्मसाच्च भवेदिह ॥
वृद्धाङ्गुलप्रमाणश्च यो जीवपुरुषः क्षतः ।
विभक्तिं स्रष्ट्यदेहन्तं तद्रूपं भोगहेतवे ॥
स देहो न भवेद्भस्म ज्वलदग्नौ यमालये ।
जवे न नष्टो देहो वा प्रहारे सुचिरे कृते ॥
न शस्त्रे च न चास्त्रे च न तीक्ष्णकण्ठके तथा ।
तपद्रवे तपलौहे तपपाषाण एव च ॥
प्रतप्तप्रतिमास्त्रेषु प्यथैव पतनेऽपि च ।
न च दग्धो न भस्मश्च भुङ्क्तं सन्तापमेव च ॥
कथितं देहदहान्तकारणञ्च यथागमम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥
ईश्वरदेहस्य प्रमाणं यथा,—
“यस्मै शुद्धतमं देहं सर्व्वं तत्त्वदर्शिनः ।
प्रविष्टा मम सायुष्यं लभन्ते योगिनीऽव्ययम् ॥”
इति कूर्मपुराणम् ॥
देहकोषः, पुं, (देहस्य कोष इव आवरकलात् ।)
पञ्चः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ पाखा इति भाषा ॥
देहचयः, पुं, (देहस्य चयो हानिर्यस्मात् ।)
रोगः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
देहदः, पुं, (देहं ददाति यद्वा दायति क्षतादेः
श्रीधयतीति । दा दाने दैप श्रीधने वा +
“आतोऽनुपसर्गं कः ।” ३।२।३। इति कः ।)
पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (देहदातरि, त्रि ॥)
देहदुर्गन्धता, स्त्री, (देहस्य दुर्गन्धता) शरीर-
दौर्गन्धम् । तन्नाशकौषधं यथा,—

“अर्जुनस्य च पुष्याणि जम्बुपत्रयुतानि च ।
सलोभाणि च तस्मैपो देहदुर्गन्धतां हरन्तु ॥”
इति गारुड १६४ अध्यायः ॥
देहधारकं, स्त्री स्त्री, (देहं धारयतीति । धारि +
“खुल्लठचौ ।” १।३।१३३। इति खुल् ।)
अस्थि । इति हेमचन्द्रः । ३।२६० ॥
देहधिः, पुं, (देहो धीयते अस्मिन्निति । देह +
धा + आधारे किः ।) पञ्चः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ पाखा इति भाषा ॥
देहधृक्, [ज्] पुं, (देहं धृञ्जति सञ्चरतीति ।
धृञ् + क्तिप् ।) वायुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(यथा, सुश्रुते । २।१।
“वायुर्यो वक्तुसञ्चारी स प्राणो नाम देहधृक् ॥”)
देहभृत्, पुं, (देहं विभर्तीति । देह + भृ +
क्तिप् तुगागमश्च ।) जीवः । इति हेमचन्द्रः ।
६।२ ॥ (यथा, रघो । ८।५१।
“ धिगिमां देहभृतामसारताम् ॥”)
देहयात्रा, स्त्री, (देहस्य यात्रा लोकान्तरगम-
नम् ।) यमपुरीगमनम् । मरणम् । (देहाय
देहरक्षणाय या यात्रा उद्यमादिः ।) भोजनम् ।
इति मेदिनी । रे, २६८ ॥ (यथा, भागवते ।
४।२३।२०।
“अतोव भर्तुर्न तधर्मनिष्ठया
शुश्रूषया चारुदेहयात्रया ।
नाविन्दतार्तिं परिकर्षितापि सा
प्रेयस्करस्यार्थनमाननिर्घृतिः ॥”)
देहला, स्त्री, (देहं लाति देहस्य पुष्टिं ददातीति ।
देह + ला + कः टाप् । सेवनेन प्रथमं पुष्टि-
वर्णादिप्रदानादस्यास्तथात्वम् ।) मद्यम् । इति
शब्दचन्द्रिका ॥
देहलिः, पुं, (दिहृ + भावे घञ् । देहो लेपस्तं
लाति गृह्णातीति । देह + ला + बाहुलकात्
किः ।) देहली । इति शब्दरत्नावली ॥
देहली, स्त्री, (देहं लेपं लातीति । देह + ला +
“आतोऽनुपसर्गं कः ।” ३।२।३। इति कः ।
गौरादित्वात् डीष् ।) गृहावयवहृणी । इत्य-
मरः । २।२।१३ ॥ द्वारपिण्डिका । द्वाराग्र-
स्थानम् । इति केचित् ॥ हातिना इति ख्याता
इति केचित् ॥ अथ उडुम्बरम् । तत्प्रिलाया
अधोदाहपाषाणो वा । इति स्वामी ॥ इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥ (यथा, मेघदूते । ८७।
“श्रेष्ठान् मासान् गमनदिवसस्थापितस्थावधेर्वा
विन्यस्तन्ती भुवि गणनया देहलीसुक्तपुष्पैः ॥”)
देहसारः, पुं, (देहस्य सारः ।) मज्जा । इति
राजनिर्घण्टः ॥
देहात्मवादी, [न्] त्रि, (देहमेवात्मानं पर-
ब्रह्म वदतीति । वद् + णिनिः ।) चास्त्राकः ।
तस्येदं मतम् । शरीरमेवात्मा प्रचलितगृहात्
खपुत्रं परिद्वेष्यापि स्वस्य निर्गमदर्शनात् स्थूलो-
रुहं कश्चिद्देहमित्यनुभाष्यते । अत्र प्रमाणम् ।
देहमात्रं चैतन्याविशिष्टमात्मैति प्राकृताः ।
इति शरीरकच्छत्रभाष्यम् ॥

अपि च ।
“आत्मास्ति देहाद्वातिरिक्तभूमि-
र्भोक्ता स लोकान्तरितः फलानाम् ।
आशेषमाकाशतरोः प्रसन्नान्त
प्रथीयसः स्वादुफलप्रदतौ ॥”
इति प्रबोधचन्द्रोदयः ॥
देहिका, स्त्री, (देहितीति । दिहृ वृद्धौ + खुल् ।
टापि अत इत्वम् ।) कौटव्यशेषः । तत्-
पथ्यायः । वटिः २ उपादिकः ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ उपजिहिका ४ उतुपादिका ५
उदेहिका ६ दिवी ७ । इति हारावली ॥
देही, [न्] (देहोऽख्यस्येति । देह + इनिः ।)
शरीरी । प्राणी । अस्य गुणा यथा,—
“बुद्ध्यादिषट्कं संख्यादिपञ्चकं भावना तथा ।
धर्माधर्मौ गुणा एते आत्मनः स्युश्चतुर्दश ॥”
अयं इन्द्रियाद्यधिष्ठाता पुरुषपापाश्रयः । ज्ञान-
सुखादियोगतो मानसप्रवृत्तविषयः । पर-
देहादौ प्रवृत्त्यादिनानुमेयः । अहमित्याकार-
प्रत्ययाश्रयः । मनोमात्रस्य गोचरः । विष्टः
परममहत्त्ववान् । इति भाषापरिच्छेदः ॥
तथा च । श्रीभगवद्गीतायाम् ।
“देही निवमवधोऽयं देहे सर्वस्य भारत ॥
तस्मात् बुद्ध्याय युज्यस्व नैनं पापमवाप्ससि ॥”
अपि च ।
“देहिनीऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ।
तथा देहान्तरं प्राप्तिर्धौरस्येन न सुच्यति ॥”
दे, प श्रीधने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-अनिट् ।) पिच्छादासंज्ञाभावे यगादौ
दायते इत्यादि । श्रीधनमिह शुद्धीकरणम् ।
दायति तान्ममन्नेन लोकः । अत्रपूर्वः शुद्धी
भावे (अत्र अकर्मकः ।) अन्विते श्वेतते चोष्णि
स्युः शुक्लत्वेवदायति । इति भट्टमलः । इति
दुर्गादासः ।
दैतेयः, पुं, (दितेरपत्वं पुमान् । इति + “स्त्रीभ्यो
टक् ।” ४।१।१२०। इति टक् ।) देवः ।
इत्यमरः । १।१।१२२ ॥ (यथा, हरिवंशे ।
१८२।७६ ।
“जय बाणं महाबाहो ! दैतेयं देवपूजित ! ।
यर्धमवतीर्णोऽसि तत् कर्म सफलौक्यम् ॥”)
दैत्यः, पुं, दितेरपत्वं (“दिव्यदिव्यादित्यपत्तर-
पदास्यः ।” ४।१।८५। इति यणः ।)
असुरः । इत्यमरः । १।१।१२२ ॥ (यथा,
मनुः । १२२।४८ ।
“तापसा थतयो विप्रा ये च वैभानिका गणाः ।
नचत्राणि च दैत्याश्च प्रथमा सात्त्विकी गतिः ॥”)
दितिसम्बन्धिनि, त्रि ॥
दैत्यगुरुः, पुं, (दैत्यानां गुरुः ।) युक्तः । इत्यमरः ।
१।३।२५ ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । १०४।३४।
“आज्ञार्थमानास्यद्भूतिवस्त्र-
शनुस्वयान् दैत्यगुरुस्मृतीये ॥”)
दैत्यदेवः, पुं, (दैत्यानां देवः ।) वरुणः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ वायुः । इति हेमचन्द्रः । ४।१९७३१